

Wokół Procesu Beatyfikacyjnego Matki Józefy Hałacińskiej

Już od momentu śmierci Matki Józefy w 1946 r. i ceremonii pogrzebowych przekonanie o świętości jej życia obecne było zarówno u Sióstr Pasjonistek, jak też u Sióstr z innych Zgromadzeń oraz kapłanów i osób świeckich. To przeświadczenie było następnie bodźcem do nawiedzenia Jej grobu i kierowania za Jej wstawiennictwem próśb do Boga w różnych potrzebach przez Siostry Pasjonistki i inne osoby.

Powszechna opinia o świętości życia Sługi Bożej Matki Józefy i wiele otrzymanych łask za jej wstawiennictwem przyczyniły się do rozpoczęcia Procesu beatyfikacyjnego, który na etapie diecezjalnym przebiegał w latach 1996-2002.

Proces beatyfikacyjny został uroczystie zakończony w dniu 31 sierpnia 2002 r. w katedrze płockiej, której to sesji przewodniczył Pasterz Diecezji Biskup Stanisław Wielgus i zatwierdził Akta dochodzenia diecezjalnego. Sesję zakończyła uroczysta Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem Ordynariusza diecezji płockiej, przy udziale licznie zgromadzonych Sióstr Pasjonistek. W wygłoszonym kazaniu o. Gabriel Bartoszewski OFMConv. podkreślił, że Sługa Boża M. Józefa Joanna Hałacińska była niewątpliwie osobą wybraną przez Boga, o czym świadczy jej charyzmat i wewnętrzna siła, którą czerpała z głębokiego zjednoczenia z Jezusem na modlitwie. Wzbogaciła ona Kościół w nową rodzinę zakonną – Siostry Pasjonistki, ale przede wszystkim ubogaciła Kościół swoją świętością.

Akta procesu zostały przekazane do Rzymu, do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych dnia 22 września 2002 r. W dniu 28 września 2002 r., Abp Edward Nowak, sekretarz Kongregacji, dokonał otwarcia procesu Sługi Bożej Józefy Joanny Hałacińskiej, rozpoczęła się faza rzymska.

15 września 2002 r. Postulatorem Sprawy został wybrany O. Zbigniew Suhecki OFMConv. Relatorem, Sprawy został mianowany w 2002 r. O. Hieronim Foksiński Sj.

28 stycznia 2010 r. Relatorem został O. Prof. Zdzisław Kijas OFMConv. Dzięki jego zaangażowaniu Positio zostało ukończone w 2020 r.

W 2006 roku, 18 listopada Biskup Stanisław Wielgus w homilii, wygłoszonej w farze płockiej podczas przeniesienia doczesnych Szczątków Sługi Bożej Matki Józefy do kościoła św. Bartłomieja w Płocku, powiedział:

„Dobrze się stało, że 10 lat temu rozpoczęto proces beatyfikacyjny Matki Józefy Hałacińskiej. Wszystko wskazuje na to, że będzie on przebiegał pomyślnie, że są już określone dowody pozwalające wynieść ją na ołtarze. Potrzebna jest jednak ciągle nasza modlitwa w tej intencji. W tej intencji modlimy się w czasie tej Mszy świętej, by Matka Hałacińska jak najszybciej została wyniesiona na ołtarze Pańskie, by ludzie przez jej wstawiennictwo mogli zwracać się do Miłosiernego Boga z prośbą o rozwiązanie ich, jakże trudnych, najróżniejszych problemów, z którymi sami rady sobie dać nie mogą. Módlmy się więc gorąco w tej intencji w czasie tej Mszy świętej. Amen

Na etapie rzymskim, w Kongregacji do Spraw Kanonizacyjnych, kontynuowane jest wszechstronne studium zebranych materiałów, zwłaszcza w sprawach dawnych, kiedy brak już świadków naocznych heroicznego życia czy męczeństwa zgłaszanego do chwały ołtarzy Sługi Bożego.

Ekshumacja i rozpoznanie doczesnych Szczątków Sługi Bożej

Doczesne Szczątki Sługi Bożej Matki Józefy Joanny Hałacińskiej spoczywały na cmentarzu katolickim w Płocku przez 60 lat. Za zgodą Księdza Biskupa prof. dr hab. Stanisława Wielgusa, ordynariusza płockiego, zostało przeprowadzone w dniu 17 listopada 2006 r. kanoniczne rozpoznanie doczesnych Szczątków, które zostały przeniesione do kościoła farnego św. Bartłomieja w Płocku. Uroczystej Mszy św. z tej okazji przewodniczył w sobotę 18 listopada 2006 r. Ordynariusz Diecezji Płockiej biskup Stanisław Wielgus, który w homilii mówił:

„Wszyscy biografowie, ci wszyscy, którzy zetknęli się z Matką Józefą Hałacińską, jednoznacznie potwierdzają jej głęboką religijność, jej osobistą świętość, kształtowaną w oparciu o trzy cnoty teologiczne: o głęboką wiarę, której wyrazem była nadzwyczajna pobożność i ustawiczna modlitwa w życiu tej zakonnicy; ufność Bogu, któremu powierzała wszystkie swoje sprawy, sprawy zakonu i każdej ze swoich Sióstr; i miłość, miłość do Boga, która konkretyzowała się w miłości bliźniego (...)”.

Na zakończenie Mszy św. trumienkę z doczesnymi szczątkami Sługi Bożej m. Józefy przeniesiono procesyjnie i złożono w sarkofagu u stóp krzyża. M. Józefa Hałacińska z kościołem farnym św. Bartłomieja w Płocku była mocno związana. Na terenie tej parafii założyła pierwszy dom zakonny i podjęła pracę w zakładzie św. Józefa.

Sługa Boża Matka Józefa Joanna Hałacińska, Założycielka Zgromadzenia Sióstr Męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa, przez całe swoje życie była gorliwą naśladowczynią Jezusa cierpiącego i Ukrzyżowanego. Miłość do Ukrzyżowanego Jezusa przejawiała się u niej w ciągłym rozmodleniu i pragnieniu ekspiacji za zniewagi wyrządzone Mu przez grzeszników, dlatego tak bardzo akcentowała wypraszenie miłosierdzia dla świata. Matka Józefa żywiła nie tylko wielką cześć i miłość dla rozpiętego na krzyżu Jezusa, Jego zbolełego Oblicza i Najświętszych Ran, ale głęboko współczuła dla Jego Bolesnej Męki, często wzbudzała akty: „O Jezu, daj poznać światu wartość Twojej Męki i śmierci”, była nieustannie zatroskana o dobro duchowe bliźnich, i o zbawienie ich dusz.

Miłość do Ukrzyżowanego Jezusa przejawiała się także w pełnieniu wielorakich prac apostoelskich w sposób niezwykle konkretny, zwłaszcza wobec opuszczonych sierot, dzieci w przedszkolach, ubogiej młodzieży i starszych osób. Była świadoma, że oni są jej zadaniem życiowym i dlatego w wielkodusznej służbie znajdowała sens własnego życia, a równocześnie szczęście i radość, stając się dla nich troskliwą matką, która nie zna spoczynku i potrafi wskazywać na istotę w swoim posługiwaniu, którym jest prymat Boga i Jego Królestwa. Dlatego dzięki głębokiej wierze i poprzez bezgraniczne zaufanie Bożej Opatrzności oraz ofiarną miłość pozostaje ona czytelnym świadkiem Ewangelii dla dzisiejszego świata. W naszej epoce potrzebna jest wiarygodna postać, wskazująca na Boga jako Ojca, kierującego losami świata.

Matka Hałacińska może być także przykładem umiłowania Ojczyzny. Zakładała Zgromadzenie w czasach, kiedy Polska po 120-letniej niewoli odzyskiwała wolność. Widziała wiele potrzeb i problemów. Była świadoma, że Ojczyźnie potrzeba najwięcej pomocy modlitwowej, dlatego do codziennych modlitw włączyła modlitwę za Polskę. Organizowała Zakłady Wychowawcze dla sierot, obejmowała prace w szpitalach, roztaczała opiekę nad ludźmi starszymi w Zakładach, niosąc wszechstronną pomoc i ciepło ofiarnego serca w ich samotności i wieku starym.

Sługa Boża jest nade wszystko wzorem dążenia do świętości w całym swoim życiu, dlatego pragnęła, aby jej duchowe córki, dobrze zrozumiały to wezwanie i urzeczywistniały w codziennym życiu. Niech to przesłanie Matki Hałacińskiej stanie się bodźcem dla wszystkich wierzących w Chrystusa, którzy na mocy sakramentu chrztu mają realizować powszechne powołanie do świętości:

„Nieraz mamy dziwne pojęcie o świętości. Zdaje się nam, że świętość nie zdatna jest na co dzień przy naszych zwykłych zajęciach. Wydaje się, że praktykowanie jest w życiu codziennym niemożliwe. Nieraz myślimy sobie, gdyby zaszła potrzeba gotowe byłobyśmy zostać nawet męczenniczkami, oddać swe życie za Pana Jezusa! To złudzenie! Łatwiej zostać męczenniczką, niż przez całe swoje życie zakonne, ciche, nieznanne, nieraz niedoceniane służyć Bogu w pokorze i miłości. Takich okazji w życiu naszym nigdy nie zabraknie. Łatwiej zostać męczenniczką raz, bo to trwa krótko, niż znosić całe życie zakonne po męczeńsku (...)”.

Aktualnie proces beatyfikacyjny w Rzymie dobiega końca. Pozycję Sługi Bożej M. Józefy badały dwie Komisje : Historyków i Teologów, którzy zaopiniowali pozytywnie. Następnie Pozycja została przekazana do Kardynałów, którzy swoją opinię przedstawiają Papieżowi. Oczekujemy na ogłoszenie Dekretu Papieża Franciszka o heroicznosci cnót Sługi Bożej Matki Józefy. Nieustannie prosimy Boga o cud za Jej wstawiennictwem, który umożliwił by podjęcia aktu beatyfikacyjnego.

Opracowała s. Krystyna Bezak CSP